

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Victoria Velasquez
Victoria.Velasquez@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2021 - 6242
15. september 2021

Beskæftigelsesudvalget har af 18. august 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 584 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Victoria Velasquez (EL).

Spørgsmål nr. 584:

”Vil ministeren skønne over konsekvenserne af forskellige modeller for ændrede regler for integrationsydelse, hvorefter kravet til antal år med lovligt ophold her i riget ud af den gældende referenceperiode på 10 år for at opnå ret til kontanthjælp eller uddannelseshjælp frem for integrationsydelse sænkes gradvist med 1 år for hver mulig model? For hver af modellerne (hvor optjeningskravet går fra 8 ud af 10 år ned til 1 ud af 10 år) bedes ministeren skønne over de provenumæssige konsekvenser opdelt på umiddelbart virkning, virkning efter skat og tilbageløb, og virkning efter skat, tilbageløb og adfærd for hvert år i perioden 2022-2025 samt varig virkning. Endvidere bedes ministeren oplyse hver af modellernes fordelingsvirkning opgjort som virkningen på disponibel indkomst i kroner og øre samt i pct. af disponibel indkomst opdelt for 10 indkomstdeciler. For den 10. indkomstdecil bedes også opdelt på percentiler. Ministeren bedes også oplyse om hver af modellernes virkning på Gini-koefficienten.”

Svar:

Der spørges ind til flere modeller for ændring af optjeningskravet til kontanthjælp og de heraf følgende konsekvenser på ydelser, skatteindtægter, adfærd, disponible indkomster fordelt på indkomstdeciler samt gini-koefficienter.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at en fuld gennemregning og besvarelse af spørgsmålet er så omfattende og ressourcekrævende en opgave, der involverer særtræk af data og store og komplekse beregninger på baggrund heraf, at den ligger ud over omfanget af et BEU svar. Af nedenstående fremgår i stedet en mere generel beskrivelse af hvilke konsekvenser forslaget/modellerne vurderes at have.

Retten til kontant- og uddannelseshjælp er betinget af forskellige krav, herunder et opholdskrav samt et beskæftigelseskrav. Borgere, som ikke lever op til optjeningskravene, vil i stedet kunne modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse samt overgangsydelse, såfremt de lever op til de øvrige betingelser for hjælp i kontanthjælpssystemet. For kontant- og uddannelseshjælp gælder følgende krav for personer, der ikke har opholdt sig i riget i 7 år per den 1. januar 2019:

- Lovligt ophold i riget på sammenlagt 9 ud af 10 år, og
- Ordinær beskæftigelse i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuld-tidsbeskæftigelses i 2 år og 6 måneder (4.180 timer) inden for de seneste 10 år.

Såfremt perioden for lovligt ophold i riget på sammenlagt 9 ud af 10 år sættes ned, vil det betyde at flere borgere vil blive berettiget til kontant- og uddannelseshjælp. Jo større lempelse i antallet af år en borger skal have haft lovligt ophold i riget, jo flere vil blive berettiget.

Et fald i antallet af SHO-modtagere og en samtidig stigning i antallet af kontant-hjælpsmodtagere, vil medføre en stigning i offentlige forsørgelsesydelse. Ændringen vil have negative konsekvenser for arbejdsudbuddet. Dette skyldes, at når borgere overgår fra SHO til kontanthjælp vil de opleve ydelsesstigning, hvilket sænker incitamentet til beskæftigelse. Ændringen kan også medføre afledte konsekvenser på boligstøtte og daginstitutionsbetaling. Derudover vil det medføre offentlige merudgifter til ATP og obligatorisk pensionsopsparring.

Lempelsen perioden for lovligt ophold i riget, vil øge den gennemsnitlige disponible indkomst og skønnes at reducere indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten. Virkningen forventes at være størst for borgere over 30 år, da denne gruppe vil opleve en større indkomstændring ved overgang til kontanthjælp end borgere under 30 år.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister